

Sygn. akt I C 722/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 lutego 2018 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi Widzewa w Łodzi I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodnicząca: SSR Emilia Racięcka

Protokolant: sekr. sąd. Małgorzata Pierzgalska

po rozpoznaniu w dniu 31 stycznia 2018 roku w Łodzi

sprawy z powództwa R. M.

przeciwko Towarzystwu (...) w W.

o zapłatę:

1. zasądza od pozwanego na rzecz powoda tytułem odszkodowania kwotę 10.392,17 złote (dziesięć tysięcy trzysta dziewięćdziesiąt dwa 17/100) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 23 lipca 2016 roku do dnia zapłaty oraz kwotę 1.985 złotych (tysiąc dziewięćset osiemdziesiąt pięć) tytułem zwrotu kosztów procesu;
2. oddala powództwo w pozostałej części.

Sygn. akt I C 722/16

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 11 października 2016 roku R. M. reprezentowany przez pełnomocnika wniósł o zasądzenie na swoją rzecz od Towarzystwa (...) z siedzibą w W. kwoty 16.161,43 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 27 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty oraz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że w dniu 22 listopada 2015 roku miało miejsce zdarzenie w wyniku którego uszkodzony został pojazd marki B. (...), stanowiący w dacie zdarzenia własność powoda. Powód zgłosił szkodę do (...) S.A., który decyzją z dnia 2 grudnia 2015 roku przyznał na rzecz powoda odszkodowanie w wysokości 13.343,16 zł. Powód kwestionując wysokość odszkodowania zlecił sporządzenie prywatnej kalkulacji naprawy z której wynika, że koszty naprawy uszkodzonego pojazdu wynoszą 29.320 zł. (...) Zakład (...) odmówił uwzględnienia dalszych roszczeń powoda. Również pozwany jako ubezpieczyciel sprawcy szkody od odpowiedzialności cywilnej odmówił wypłaty na rzecz powoda świadczenia. Na dochodzoną kwotę składa się koszt naprawy w wysokości 15.976,93 zł oraz koszt prywatnej kalkulacji w wysokości 184,50 zł.

/pozew k. 2-3/

W odpowiedzi na pozew Towarzystwo (...) z siedzibą w W. reprezentowane przez pełnomocnika wniosło o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pisma, pełnomocnik pozwanego nie kwestionował zasady odpowiedzialności pozwanego, kwestionował natomiast wysokość dochodzonego roszczenia wskazując przy tym, że wypłacona kwota odszkodowania

jest odpowiednią do poniesionej przez powoda szkody. W ocenie pełnomocnika powoda z uwagi na fakt, iż pojazd został zbyty, to w przypadku gdyby nie został naprawiony odszkodowanie powinno odpowiadać różnicy między wartością pojazdu na dzień powstania szkody i wartością pojazdu w stanie uszkodzonym. W przypadku zaś naprawienia pojazdu po kolizji a przed sprzedażą, odszkodowanie powinno odpowiadać rzeczywistym kosztom naprawy, skoro powód na naprawę pojazdu nie wyda już więcej. W ocenie pełnomocnika jeżeli natomiast powód dokonał naprawy z użyciem części innych niż nowe i oryginalne wybierając tańszą technologię i z racji zbycia pojazdu po naprawie już tej naprawy nie dokona, to na uszczerbek jaki powstał w jego majątku składa się kwota realnie poniesionych wydatków na naprawę oraz ewentualnie kwota odpowiadająca różnicy między wartością pojazdu na dzień szkody a wartością pojazdu sprzedanego po nieprawidłowo wykonanej naprawie.

/odpowiedź na pozew . k. 40-50/

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 22 listopada 2015 roku miało miejsce zdarzenie drogowe w wyniku, którego uszkodzony został pojazd marki B. o nr rej. (...) stanowiący w dacie zdarzenia własność powoda R. M..

/bezsporne/

Z miejsca zdarzenia samochód marki B. nr rej (...) był holowany przez PHU (...) w Ł.. W dniu 22 listopada 2015 roku PHU (...) wystawiła tytułem kosztów holowania ww. pojazdu fakturę nr (...) na kwotę 350 zł.

/faktura nr (...) k. 9 odwrot/

Uzasadniony koszt naprawy brutto pojazdu marki B. nr rej (...) sporządzony w systemie E. G.'s, przy przyjęciu średniej stawki za roboczogodzinę w województwie (...) w 2015 roku w wysokości 90 zł, która jest odpowiednią do tego modelu pojazdu i jego rocznika, wynosi 23.550,83 zł brutto przy zastosowaniu do naprawy części nowych oryginalnych. Przy zastosowaniu do naprawy pojazdu części zamiennych oznaczonych symbolem Q koszt naprawy wynosi 20.782,81 zł. Części o jakości Q są rzadko dostępne.

/opinia pisemna biegłego z zakresu wyceny pojazdów oraz jakości i kosztów napraw powypadkowych pojazdów G. P. k. 73-76 wraz z opinią pisemną uzupełniającą k. 98-99, kosztorys nr 4196 k. 100-103, karta optymalizacji k. 104-105/

W dacie zdarzenia sprawca szkody posiadał ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w pozwanym Towarzystwie (...).

/bezsporne/

Powód zlecił likwidację szkody (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W.. Szkada została zarejestrowana pod numerem (...). (...) S.A. sporządziło kalkulację naprawy szkody nr (...) w systemie A., przy przyjęciu stawki za roboczogodzinę w wysokości 55 zł. Decyzją z dnia 2 grudnia 2015 roku (...) S.A. przyznał na rzecz powoda tytułem zwrotu kosztów naprawy pojazdu marki B. o nr rej (...) kwotę 13.343,16 zł wynikającą ze sporządzonej kalkulacji naprawy.

/pismo (...) S.A. k. 4 odwrot – 5, decyzja k. 6, kalkulacja naprawy nr 5112303092 akta szkody płyta CD k. 59 strona 134-138, umowa zlecenia akta szkody płyta CD k. 59 strona 160-161/

Powód kwestionując wysokość przyznanego przez (...) S.A. odszkodowania zlecił M.B. (...) M. S. sporządzenie prywatnej kalkulacji kosztów naprawy przedmiotowego pojazdu. Z kalkulacji naprawy nr (...) z dnia 11 stycznia 2016 roku sporządzonej w systemie A. i przy przyjęciu stawki za roboczogodzinę pracy w wysokości 90 zł koszt naprawy pojazdu marki B. o nr rej (...) wynosi 29.320,09 zł.

/kalkulacja naprawy (...) k. 6-9/

W dniu 11 stycznia 2016 roku M.B. (...) M. S. w Tuszynie wystawił tytułem kosztów sporządzenia kalkulacji naprawy nr (...) na nazwisko R. M. fakturę nr (...) na kwotę 184,50 zł.

/faktura nr (...) k. 10/

W oparciu o prywatną kalkulację kosztów naprawy pismem z dnia 12 stycznia 2016 roku R. M. reprezentowany przez radcę prawnego D. D. wezwał (...) S.A. do zapłaty na swoją rzecz w terminie 14 dni kwoty 15.976,93 zł tytułem dalszego odszkodowania za koszty naprawy pojazdu, kwoty 3.141,52 zł tytułem kosztów najmu pojazdu zastępczego, kwoty 350 zł tytułem zwrotu kosztów holowania uszkodzonego pojazdu oraz kwoty 184,50 zł tytułem zwrotu kosztów sporządzenia prywatnej kalkulacji naprawy.

/pismo z dnia 12 stycznia 2016 roku akta szkody płyta CD k. 59 strona 101-102/

Decyzją z dnia 26 stycznia 2016 roku (...) S.A. przyznał na rzecz powoda jedynie zwrot kosztów holowania w wysokości 153,75 zł i zwrot kosztów najmu pojazdu zastępczego w wysokości 2.066,40 zł

/decyzja (...) S.A. z dnia 26 stycznia 2016 roku akta szkody płyta CD k. 59 strona 108/

Pismem z dnia 10 lutego 2016 roku (...) S.A. poinformowało Towarzystwo (...) z siedzibą w W. o likwidacji szkody i wypłacie odszkodowania na rzecz powoda.

/pismo z dnia 10 lutego 2016 roku akta szkody płyta CD k. 59 strona 122/

Pismem z dnia 5 lipca 2016 roku doręczonym w dniu 8 lipca 2016 roku R. M. reprezentowany przez radcę prawnego D. D. wezwał pozwanego ubezpieczyciela do zapłaty na swoją rzecz w terminie 14 dni kwoty 15.976,93 zł tytułem odszkodowania za koszty naprawy pojazdu, kwoty 3.141,52 zł tytułem kosztów najmu pojazdu zastępczego, kwoty 350 zł tytułem zwrotu kosztów holowania uszkodzonego pojazdu oraz kwoty 184,50 zł tytułem zwrotu kosztów sporządzenia prywatnej kalkulacji naprawy.

/wezwanie do zapłaty k. 12, 12 odwrót, potwierdzenie nadania k. 13, 13 odwrót, akta szkody płyta CD k. 59 strona 40-41/

Decyzją z dnia 2 sierpnia 2016 roku podtrzymaną w piśmie z dnia 17 sierpnia 2016 roku pozwany odmówił spełnienia świadczenia na rzecz powoda.

/decyzja k. 16, 16 odwrót, akta szkody płyta CD k. 59, strona 37-38/

Powód po zdarzeniu zbył pojazd.

/bezsporne/

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o całokształt materiału dowodowego przedstawionego przez strony w zakresie niezbędnym dla rozstrzygnięcia sprawy. Sporządzone na zlecenie powoda i pozwanego kalkulacje stanowią jedynie dokumenty prywatne i jako kwestionowane przez strony nie mogły stanowić źródła ustaleń odnośnie uzasadnionego kosztu naprawy pojazdu marki B. nr rej (...) na skutek kolizji z dnia 22 listopada 2015 roku. Wobec rozbieżności stron w zakresie ustalenia kosztów naprawy ww. pojazdu, na podstawie art. 278 k.p.c. niezbędnym było jednoznaczne ustalenie tej okoliczności za pomocą wnioskowanego dowodu z opinii biegłego z zakresu techniki samochodowej. W ocenie Sądu przedmiotowa opinia, stanowi rzetelne źródło wiedzy specjalnej w sprawie. Biegły udzielił wyczerpujących odpowiedzi na pytania Sądu zawarte w tezie dowodowej ustalając w sposób zupełny okoliczności relewantne dla ustalenia rozmiaru uszkodzeń w pojeździe poszkodowanego oraz kosztów ich naprawy. Nadto opinia tego biegłego po jej pisemnym uzupełnieniu na wniosek stron nie była kwestionowana w dalszym toku postępowania przez żadną ze stron.

Sąd zważył co następuje:

Zgodnie z art. 436 § 2 k.c. w razie zderzenia się mechanicznych środków komunikacji poruszanych za pomocą sił przyrody wymienione osoby mogą wzajemnie żądać naprawienia poniesionych szkód tylko na zasadach ogólnych. Powrót do zasad ogólnych oznacza przede wszystkim ukształtowanie odpowiedzialności na zasadzie winy kierującego pojazdem sformułowanej w przepisie art. 415 k.c. Ze względu jednak na fakt, iż ustawodawca polski wprowadził obowiązkowe ubezpieczenie komunikacyjne, odpowiedzialność za posiadacza mechanicznego środka komunikacji przejmuje ubezpieczyciel. W myśl przepisu art. 19 ust. 1 ustawy z 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, U.czeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U.2013.392 z późn. zm.), osoba poszkodowana w wypadku ma prawo dochodzenia roszczenia odszkodowawczego bezpośrednio od zakładu ubezpieczeń. Nadto, z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz pojazdu lub kierujący jest zobowiązany – na podstawie prawa – do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, której następstwem jest m.in. utrata, zniszczenie lub uszkodzenie mienia (por. art. 34 ust. 1 ww. ustawy).

Na podstawie art. 822 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. § 4 komentowanego przepisu przewiduje, że uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczenia bezpośrednio od ubezpieczyciela.

W przedmiotowej sprawie fakt zaistnienia szkody powstałej w dniu 22 listopada 2015 roku w samochodzie marki B. nr rej (...) skutkującej powstaniem obowiązku wypłaty odszkodowania przez pozwane Towarzystwo (...) oraz fakt wypłaty na rzecz powoda odszkodowania przez (...) S.A. w wysokości 13.343,16 zł były bezsporne. Sporna pomiędzy stronami była jedynie wysokość uzasadnionych kosztów naprawy przedmiotowego pojazdu.

W tym zakresie Sąd oparł się na niekwestionowanej przez strony opinii biegłego w zakresie wyceny pojazdów, oraz jakości i kosztów napraw powypadkowych pojazdów G. P..

Biegły oszacował, że tzw. przeciętny, ekonomicznie uzasadniony koszt naprawy samochodu marki B. nr rej. (...) wynikający z kolizji z dnia 22 listopada 2015 roku przy użyciu oryginalnych części zamiennych z logo producenta pojazdu wynosi 23.550,83 zł brutto oraz na kwotę 20.782,81 zł przy użyciu części zamiennych oznaczonych symbolem Q.

Wątpliwości czy nowe części zamienne powinny być oryginalnymi częściami zamiennymi sygnowanymi logo producenta czy też częściami zamiennymi o porównywalnej jakości przesądził Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 20 czerwca 2012 r. (III CZP 85/11, Lex nr 1218190) w którym stwierdził, że w przypadku uszkodzenia tych części pojazdu, które przed uszkodzeniem były częściami oryginalnymi sygnowanymi logo producenta, należy uwzględnić ceny nowych części oryginalnych, zaś pomniejszenie ich wartości o wartość zużycia uszkodzonych części dopuszczalne jest jedynie wówczas, gdyby uwzględnienie nowych części w znaczny sposób zwiększało wartość całego pojazdu. Zaprezentowane stanowisko Sądu Najwyższego zasługuje na pełną aprobatę. Punktem wyjścia przy ocenie wysokości odszkodowania powinny być ceny nowych części zamiennych sygnowanych logo producenta. Takie bowiem części co do zasady zapewniają przywrócenie pojazdu do stanu sprzed uszkodzenia, to znaczy do takiego stanu, w którym pod względem użytkowym, estetycznym i technicznym pojazd będzie zaspokajał potrzeby poszkodowanego. Jeśli zaś ubezpieczyciel chciałby podważyć wysokość tak ustalonego odszkodowania, wykazując przykładowo, że ze względu na wiek pojazdu lub jego stan sprzed uszkodzenia odszkodowanie to będzie zawyżone, powinien to wykazać, w tym bowiem zakresie to na nim spoczywa ciężar dowodowy. Dopiero wówczas przy ocenie sposobu obliczania wysokości odszkodowania należy brać pod uwagę, jakie części znajdowały się w pojeździe przed uszkodzeniem, czy były wcześniej naprawiane lub wymieniane, jak długo były eksploatowane oraz jaki jest wiek pojazdu (por. postanowienie SN III CZP 85/11).

Nadto z opinii biegłego z i załączonego do opinii raportu optymalizacji wynika że części o jakości Q występują przypadku uszkodzonego pojazdu rzadko.

Mając zatem na uwadze powyższe oraz przyjmując, z jednej strony wysokość pełnego odszkodowania, jakie należy się powodowi to jest kwotę 23.550,83 zł brutto oraz z drugiej strony kwotę wypłaconą już przez (...) S.A. w toku postępowania likwidacyjnego to jest kwotę 13.343,16 zł brutto, Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda tytułem kosztów naprawy przedmiotowego pojazdu kwotę 10.207,67 zł. i oddalił żądanie pozwu w pozostałym zakresie jako nieudowodnione. (punkt 1, i 2 sentencji wyroku)

W toku niniejszego postępowania powód dochodził również zasądzenia na swoją rzecz od pozwanego kwoty 184,50 zł brutto tytułem zwrotu kosztów sporządzenia przez wyspecjalizowaną firmę kalkulacji naprawy uszkodzonego pojazdu. Koszt sporządzenia kalkulacji Sąd uznał za uzasadniony wydatek pozostający w związku przyczynowym ze zdarzeniem, jakie miało miejsce w dniu 22 listopada 2015 roku. W toku postępowania likwidacyjnego wypłacono na rzecz powoda tytułem odszkodowania kwotę niższą niż dochodzono. Konieczna zatem stała się weryfikacja przyznanej kwoty pod kątem rozważenia ewentualnego dochodzenia roszczeń wobec ubezpieczyciela na drodze sądowej. Poniesiony przez powoda koszt sporządzenia prywatnej kalkulacji, która „upewniła” powoda, co do zasadności jego roszczenia odszkodowawczego, przed zaangażowaniem się w spór sądowy, podlega w ocenie Sądu zaliczeniu w poczet poniesionych przez powoda szkód, podlegających naprawieniu przez pozwanego. Za dopuszczalnością – w konkretnych okolicznościach sprawy – objęcia kosztów ekspertyzy wykonanej na zlecenie poszkodowanego odszkodowaniem z umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów opowiedział się również Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 18 maja 2004 r., III CZP 24/04, OSNC z r.2005, z.7-8, poz.117 oraz w wyroku z dnia 2 września 1975 roku, wydanym w sprawie I CR 505/75, LEX nr 7747.

Mając podniesione okoliczności na względzie Sąd zasądził od strony pozwanej na rzecz powoda żadaną kwotę 184,50 zł w całości tytułem zwrotu kosztów sporządzenia przez powoda kalkulacji prywatnej. (punkt 1 sentencji wyroku)

O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 481 k.c. w zw. z art. 455 k.c. Z ustalonego stanu faktycznego wynika, że powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty dochodzonej niniejszym pozwem w piśmie z dnia 5 lipca 2016 roku w terminie 14 dni (wezwanie ze stycznia 2016 roku kierowane było do (...)). Pismo to zostało doręczone pozwanemu w dniu 8 lipca 2016 roku, zatem termin na spełnienie świadczenia upływał pozwanemu w dniu 22 lipca 2016 roku. W związku z powyższym od dnia 23 lipca 2016 roku pozwany pozostaje w zwłoce z zapłatą na rzecz powoda odszkodowania obejmującego zwrot kosztów naprawy pojazdu. Mając na uwadze powyższe Sąd zasądził odsetki od dnia 23 lipca 2016 roku do dnia zapłaty i oddalił powództwo w pozostałym zakresie. (punkt 1 i 2 sentencji wyroku)

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 100 k.p.c., stosując zasadę stosunkowego rozdzielenia kosztów procesu. Powód dochodził niniejszym powództwem zasądzenia na jego rzecz kwoty 16.161,43 zł. Sąd uwzględnił żądanie powoda w wysokości 10.392,17 zł. Pozwany przegrał więc postępowanie w 64% i w takiej części ponieść koszty postępowania. Powód winien zaś ponieść koszty postępowania w 36%.

Łącznie poniesione przez strony koszty postępowania wynoszą 11.286 zł. Na przedmiotową kwotę składają się koszty poniesione przez powoda: kwota 809 zł tytułem opłaty sądowej od pozwu, kwota 438,50 zł tytułem wynagrodzenia biegłego za sporządzenie opinii, i kwota 4.800 zł tytułem wynagrodzenia pełnomocnika powoda oraz koszty poniesione przez pozwanego: kwota 4.800 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego i kwota 438,50 zł tytułem wynagrodzenia biegłego za sporządzenie opinii. Przy uwzględnieniu powyższego pozwany winien ponieść koszty postępowania w łącznej kwocie 7.224 zł (11.286 zł x 64 %), z czego kwotę 1.985 zł (7.224 zł – 5.239 zł) powinien zwrócić powodowi.